

כדורגל

האל אינו אשם

כמה מאות אוהדי כדורגל בירושלים הצטרפו בסוף השבוע שעבר לעדת המתלללים. התפילה לא הייתה בנוסח המדויק של ספר הקודש, אך היא נאמרה בעניינה קסמית לא פחות. היו אלה אוהדי ביתר שהמנו את עיניהם הפעם לכיוון המסך, ליפו, שם נערך השבת משחק הליגה השני בין הפועל רחובות ובין מכבי יפו. התפילה לא הייתה רק חילונית אלא גם חד-צדדית ביותר, ביקר את מהבורא שהפעול יספיד במשחק. יתנו עוד סיכוי לביתר לתחר עמו על הזכות לעלות לליגה הראשונה.

אנשי מכבי יפו, מאידך, לא היו אדוקים ביותר, אולם היה זה מיותר לנביחם לשמוע את התחינה. הם עצמם היו מעוניינים לא מות בנצחון. הייתה להם סיבה מספקת לכך: במשחק הסיבוב הראשון, ברחובות, חזרו היפואים שבורים ורצוצים ממשחק לא נקי של הרחובותיים.

השבת נפרע החוב במיעוטו. אלפי צופים שהיו שייא בקהל הליגה השנייה, רובם אהדי מכבי מיוצאי בולגריה, הובילו ממש את הכדור בשאננותיהם, חישמלו את האחידה עד כמה דקות לפני הסיום: היפואים הובילו במתרוץ שער אחת, היו בטוחים בנצחון, אולם מעברה הימני של שורת חלוצי הפועל, הגיע בהרתיאוש מאיר טוביאש, בהיר הי שער ונמרח התנועה, הישגה את התוצאה. זמן קצר לאחר מכן, בירושלים ניוח את האבלים צעיר דתי: אלוהים אינו אשם. כדורגל לא נזכר בספרי הקודש.

הבוכה היה סמיך

משך שעה וחצי התנהל המשחק המסעדי. שני שילוחי הבוכה שכיסו את מגרש באסה ביפו תרמו בהרבה לבידורם של הצופים, שדקה לאחר פתיחת משחק הליגה הפועל הלאיבי — מכבי חיפה, התקשו לוהות את הצופים השחקנים.

כמו טבלת סבון מקציף, החליק הכדור הזה והנה, לפי רצונו יותר מאשר לפי רצון הביצעים. השחקנים התחלקו ונלשו על הבוכה המרופט. גרמו לרעם צחוק שחיים קסעה את העצמות הקרות. עד מהרה הסכימו 21 שחקנים לגושי בוכה, שרק השיניים הצחורות בלטו מהן. היחיד שגשאר נקי ומטוק עד לסיום היה שוער הפועל המחונן יעקב חור-דורוב. שניצל את נסיונו הרב, מקד על חב ריו: "חברה, הרביצו רק לשער, מכל מצב. חודורוב לא טעה. הבוכה עשה את שלו ומתוך כבה עזרות עיסות לא מסוכנות, החליקו מידיו של שוער מכבי, הפחית מנוסה שני כדורים יקרים ששלחו את יריביהם לביתם. הרחוק עם שתי מהלומות בעת אחת: הבוכה, והסיכוי הלא-קלוש של ירידה לליגה השנייה.

נכים

הגמרה: לנצח

"לפני שמונה חודשים קיבל ארגון נכי מלחמת השחרור בישראל הזכנה בצדקה שלו" שה כרטיסי סיסה לבריטניה. לא הייתה זו הזכנה לטיפול רפואי או לביקור בבתי-חולים. התוכן היה הרבה יותר בריא. הומצו את ציני ישראל להשתתף במשחקי הספורט שיערכו בסטוק-מנצ'סטר, בבריטניה. יוזם הי מפעל, ד"ר אייק, "הפאפא של הנכים" גויס מן הזכיר בהזמנה שאין הישראלים חייבים להשתתף בפועל במשחקי הספורט, ויכולו להשתתף גם כנציגים בלבד, מאחר שהדאי לא יהיו מוכנים כראוי למאמץ הפיסי.

כאשר הגיעו השלושה, בלחית רופא, ל" בריטניה, סקרו את אמוני נכי המדינה, קפץ אחד מהם, צבי בן-נפתלי, כמעט מכסא הגלגלים שלו. "מה, זה נקרא לשהית?"

בן-נפתלי גרשם מיד, זכה במקום הראשון בתחרויות השחייה. ההצלחה הזריקה עידוד רב לחבריו בארץ שלקחו את גלגליהם בידיים, ניסו לארגן קבוצת כדורסל. הנסיון הראשון הצליח ובשלב שני צומד להערך משחק נסיון באחד מ" מגרשי הכדורסל בחלאיביב. ארגון הנכים, שראה בדבר ברכה רבה, לא מיהר להבטיח גדולות, פסק: "יסע רק זה שיש לו סיכויים לנצח!"

פתרון הירון ישראל

- (1) ישראל; (2) האיטי; (3) יעקב; (4) מרים ריון; (5) בארי-שבע; (6) נצרת; (7) שלמה שמיר; (8) יעקב ציד; (9) כ"ר 50 ליריות; (10) כ"ר 250 ביצים; (11) ז. מיוס; (12) ד"ר מ. זמורה; (13) צאן; (14) הראשון; (15) חיפה; (16) נצרת; (17) שני; (18) מליה הצמאים.

יום יום
קדם לידים

יעדן וישעור את עור יודן
כל יד משגת מוצר יופי זה

20 שנה

אפג

נערים שנה מלאו למפעלו א. ב. נ. -
כית ההלבשה הנדול בארץ
ל אפגה כגרי לגדים

כיום חנונו זה כרצונו להביע רגשי הוקרתו
ללקוחותינו הנאמנים לא רק במסים
תודה רבה אלא גם בהזמנה לבקרנו לרנני

מכירת יובל

משתתפים בין ה 20 בינואר ל 15 בפברואר
עם סמן הנחה שפרים הייתה דונמחה: 20% -
בכל המחלקות סלל הסחורות המוכנות
אשר כל בחי ההלבשה שלנו בארץ

פשה קיטוחי העונות כתבוננו כחר
כחוקך וליא רק בסוצמך לך: נצל הזדמנות
זו היחידה בסיוה והפק מלאו התועלת
מההנחה הגדולה של 20% המופקת לך

אפג

הראיבי ירושלים חיפה
רחוב מלוב 11 בנין נערי מרכז סמח"ר חרש
רח' נחלה בנימין 19 רחוב יפו הרד"ר דה הרצל 26

מכירת יובל

20% הנחה

רוקם כהרדים) עם נערת צעירה כי
ניל 20-18. שלא תהיה נעדרת השי
כלה.

אנא אפג

אלה הרוצים לכתוב אלי לא
בקשר להתקשרויות במכתבים,
אינם צריכים לצרף את הסכים,
הנורש בכלים.

ההזכחה הטובה ביותר לסב
לנותי המלאכית, היא העובדה
שאני רק נאנחת כשאני מקבלת
מכתבים מבחורים צעירים ה'
מחנים אלי ובכך, לכל המעור'
נדים: אינו פנויה בערבים, ו'
אני שונאת תחרויות בוקס. כל
מה שאני מוכנה לעשות, ואני
עושה זאת ברצון רב, הוא לה'
קיש על שאלותיכם, בתנאי ש-
לא תהינה אודותי.

אני בטוחה כי הנקרה שתענה לי
מכתבו של הבחור הצעיר בן ה-27
(1850/148), לא תשתעם. הוא מעור'
על עצמו (וואת אף נוכחתי מסב'
תבו) שהוא בחור משכילי, בעל
משרה טובה, שקט, חובב ספרים ו'
מוסיקה כלסית, רציני, אולם בנח
עליו הרון הוא עליו ומבריק כי
תכרה, ברצונו להתכתב עם נערה
לא יותר מגיל 23, שקטה, מסיבילה
ובעלת אופי חזק. ידיתת למעלה מי
שפה אחת רצונה.

מכתב משעשע קבלתי מרותי אה'
19, השוענת כי גילה הוא אמנם
רנ (1850/149), אולם רוחה הוא
עתיק יומיו, לפחות בן 30. שעה
חתיבלונדי, ענינה החכולות נוקבת.
יצור המור זה מעונין להתמודד עם
כל בחור למעלה מגיל 22 (לדעתה),
רק מגיל זה ימצא אולי, מישהו
שיוכל לעמוד בפני לשונה החרה
וביקורתה שאינם יודעים רחם). עליו
להיות כענין באמת, בעל הוש הר'
מור מספיק כדי לשאת את העדר
תיה, ובעל השכלה לנחות עצמית.
כל זאת וגם עמדה מסוימת כחיים.

מכתב בנוסח, אלוף בצלות ואלוף
שום נתקבל מנכר צעיר בן 30
(1850/150) שבין שאר המעלות ש'
הוא מפרט, יש לו, לרבריו, חסרון
עוט. ההוצאה אצלו גדולה מן ה'
הנסה. הוא אוהב לבלות ולהנות,
על נערה שתהיה מוכנה להתקשר
אחו, להיות בת 28-24. אם היא
אוהבת רקורים, הוא מוכן ללמוד
אותם למענה.

שני צעירים (1850/161) המאכנים
שכוחם המשותף יאפשר להם לשבר
חח (מכתב או בעל-פה) על כל
נחא מתקבל על הרעת, מעוניינים
להתכתב עם שתי נערות בגיל 17
ומעלה. גילם המחובר הוא 40.

כמעט על כל נושא מענין, מוכן
איש צעיר בן 17 (1850/152), שהוא
בין השאר, נבוה ועצמאי בדעותיו,
בעל חוש הומור (לרבריו) להשיב על
אכתבה של נערה שלא תהיה זכנה
יותר מגיל 16 וחצי ושהייה לח ל'
פחות נוכה של 1.70 מ'.

חורו הרמים בן 20 (1850/153)
היודע פרט לכך להחליק גם לשון
לבוהרות, רוצה להתכתב (לאו

נשיא

בעלי מעשן סיגריות
נשיא שטוחות,
ואני עגולות ושתהן
טעימות ועדינות

270 קלוטה

אחים בדרנו בעמ